

[Poul Dam.]

for alle andre at afgøre, om deres forslag om forøget pengeforbrug virkelig er berettiget.

Hvis man foreslår de sociale udgifter forhøjet, vil man i betydelige kredse her i landet sige, at det er godt og rigtigt, det er den vej, det skal gå. Ja, det er det også, forudsat at man derigennem i højere grad løser de sociale problemer. Men er det helt sikkert, at alle de penge, der går til socialbudgettet, virkelig løser sociale problemer? Er det helt sikkert, at de anvendes fornuftigt? Er der ikke tværtimod en risiko for, at bare man kan få givet udgiften etiketten en social udgift, så kan man få penge igennem?

Og hvad med undervisningsvæsenet? Ja, hvis det er undervisning, så skal det jo også til. Det er så at sige et mål i sig selv, at den samlede undervisningssektor skal bruge flere og flere penge. Og det er klart, at her skal ikke spares i den forstand, at det går ud over undervisningens kvalitet. Men igen har vi et antal eksperter, et antal specialister, som er i stand til at sætte ambitionsniveauet meget højt, uden at de bevilgende myndigheder har virkelige chancer for at kontrollere, om pengene også gør nytte.

På de hellige køers områder har vi fået det sådan, at det er blevet noget af et mål i sig selv at bruge penge, og der skal ikke spares til skade for de pågældende grupper, men man må godt lige være klar over, at der på alle disse områder bruges penge i en vis udstrækning, uden at det gavner. Det skal gavne, hvis der bruges penge. De smukke etiketter er ikke nok.

Er der nogen, der har tænkt over en detalje i denne sag, nemlig hvilke betydelige reklameporteføljer de firmaer har, hvis væsentligste kunde er det offentlige, firmaer, som sælger undervisningsmateriel, sygehusudstyr, medicinalvarer og en række andre ting, som for næsten 100 pct.s vedkommende betales af det offentlige, og hvis meget store reklamebudgetter bruges til at påvirke de mennesker, som derefter får det offentlige til at bruge penge?

Jeg siger ikke, at disse ting ikke er gode og nyttige. Man skal blot være klar over, at her er en problematik, som man er nødt til at tage ganske alvorligt fat på. Også fordi de områder, jeg her har nævnt, det sundhedsmæssige, det sociale, det undervisnings-

mæssige, er områder, som det er vigtigt at få udbygget så godt som overhovedet muligt og under sådanne forhold, at de ikke kan lægges for had af folk, der ser, at der misbruges penge på områderne. For hver gang man kan pege på misbrug af penge på disse områder, er det sværere at få bevilget penge til det, der virkelig skal til og virkelig er nødvendigt på områderne.

Jeg foreslår ikke, at vi skal have en ny støvsugerbande, for jeg mener, støvsugerbanden arbejdede for hurtigt, for overfladisk; jeg mener, vi skal have en kulegravningsbande, og jeg mener, det vil være rimeligt, at alle folketingets partier blev inddraget i den, fordi man kun ved at få alle folketingets partier inddraget i en sådan undersøgelse af budgettet vil være i stand til at undgå en konkurrence om alligevel ikke at spare. Det er de hellige køer, der skal slagtes nu, og hellige køer kan kun slagtes i fællesskab.

Jeg vil gerne positivt om finanslovforslaget sige, at vi er naturligvis glade for, at forsvarsudgifterne ikke er steget. Jeg har konstateret en række gode detaljer, der må betyde ændringer i forhold til det oplæg, der har ligget fra den forrige regering, f. eks. at der er sat en væsentlig forøgelse af på kontoen driftsudgifter til børnehaveseminarier og fritidshjemsseminarier. Den skandale, vi havde sidste år, ønsker man åbenbart ikke at få gentaget, og det er godt. Jeg mener også, det er vigtigt, at der er vist den større realisme, som ligger i, at man har afsat væsentligt større reserver end den forrige regering gjorde. Den forrige regerings reserveafsættelse var jo så beskednen, at den ikke alene viste sig utilstrækkelig, men at vi også undervejs havde haft lejlighed til at protestere imod den.

Det skal endelig også siges, at vi er glade for, at man har sat flere penge af til boligudgifterne. Det er nødvendigt at gøre mere på boligområdet, og selv om man med fru Grethe Philip kan være bekymret over, at det koster mange penge, må man blot spørge: vil fru Grethe Philip foreslå os en løsning af boligproblemerne, som ikke koster penge? Jeg tror ikke, vi kommer igennem på dette område uden væsentlige udgifter.

Dernæst til den anden betragtningsmåde, som man kunne anlægge over for ideen „en ny drejning“, nemlig dette, at finansloven